

σεως τῶν πυλῶν ἀυξομένου καὶ αἱ δαπάναι ὑπερέβησαν τὸ διπλάσιον τῆς παρ' ἐμοὶ προκαταβολῆς.

Ἐν τέλει παρακαλῶ θερμῶς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἵνα εὐαρεστούμενον ἐγκρίνῃ μὲν τὴν ἐπὶ πλέον τῆς προκαταβολῆς γενομένην δαπάνην, ἐξακολουθήσῃ δὲ τὰς ἐνταῦθα σκαφικὰς ἐρεῦνας, καὶ κυρίως συμπληρώσῃ τὰς τοῦ τελευταίου μέρους πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν βάσεων τῶν πυλῶν.

Ἐν Θῆβαις, τῇ 16 Δεκεμβρίου 1893.

ΕΥΣΤ. ΚΑΛΟΠΑΙΣ

Ἐδαπανήθησαν δραχ. 633,35.

Τέλη Μαΐου τοῦ 1893 ἐλήφθη ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου, ἣν ἤτησεν ἡ Ἑταιρία ἵνα δι' ἀνασκαφῆς ἐξετάσῃ τὴν κοίτην τοῦ Ἰλισσοῦ κατὰ τὴν θέσιν τὴν καλουμένην κοινῶς Καλλιρρόην, δηλ. ὑπὸ τὸν ἐκεῖ ἀποτόμως καταπίπτοντα βράχον καὶ κάτωθεν τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγίας Φωτεινῆς. Τοῦ ἔργου τούτου, ἐφορευούσης καὶ ἐπιτροπῆς ἐκ συμβούλων, ἐπεστάτησεν ἰδίως ὁ ἐν τῇ ὕπηρεσίᾳ τῆς Ἑταιρίας διατελών Ἀ. Σκιαῆς, ὅστις συνέταξεν ἐκθεσιν (1).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 8,576,90.

Ἐπισκενὴ ἀρχαίου μνημείου, κριθεῖσα πρὸ πολλοῦ ἀναγκαία, ἐξετελέσθη τὸ ἔτος τοῦτο· ἐστερεώθη τοῦ ἐν *Μυκῆναις* λεγομένου τάφου τῆς Κλυταιμῆστρας τὸ θύρωμα ἀσφαλῶς, κατὰ σχέδιον ἐκπονηθὲν ὑπὸ τοῦ νομομηχανικοῦ Ἀργολίδος Α. Πετσάλη, δαπανηθεισῶν εἰς τὸ ἔργον δρ. 2,507,15, ἐν ᾧ ποσῶ συμπεριλαμβανονται καὶ τὰ ἔξοδα τὰ γενόμενα διὰ μεταβάσεις ἐκεῖσε τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μούση καὶ ἐπιτροπῶν ἐκ τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐπιθεώρησιν. Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐπληρώθη καὶ ἡ τελευταία δό-

(1) Ἀντὶ τῆς ἐν τῇ συνελεύσει τῶν ἐταίρων ἀναγνωσθείσης συντόμου ἐκθέσεως δημοσιεύεται ἕτερα διεξοδικωτέρα ἐν τέλει τοῦ παρόντος τεύχους.

σις εἰς τὸν ἐργολάβον τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ἐπιστυλίου τοῦ Ὀλυμπείου, δρ. 2,599,54.

Καὶ ἄλλο δὲ ὁμοίον ἔργον ἀνέλαβε τὸ Συμβούλιον τὸ ἔτος τοῦτο, τὴν ἐπισκευὴν εἰκόνων τινῶν ψηφιδωτῶν τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς *Δαφνίου*, ἀφοῦ ὁ πέρυσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μετακληθεὶς ἐξ Ἰταλίας εὐδόκιμος ψηφοθέτης *Νονο* ἐκτελέσας τινὰς ἐν τῷ τρούλλῳ ἐπισκευάς, ἔμελλε, λήξαντος τοῦ χρόνου τῆς μετ' αὐτοῦ συμφωνίας, ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ἐνῶ ἔμειναν ἀνεπισκεύαστοι καὶ ἀπειλούμενοι ὑπὸ φθορᾶς ἀνεπανορθώτου ἄλλαι τινὲς ἔτι εἰκόνες τοῦ ναοῦ, πολὺ πλέον, κατὰ τὴν κρίσιν εἰδημόνων, διασώσεως ἄξιαι διὰ τὴν εὐτεχνίαν των. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον δι' ἐπιτροπῆς του ἦλθεν εἰς συμφωνίαν νέαν μετὰ τοῦ *Νονο* καὶ ἐπανελήφθησαν αἱ διακοπεῖσαι ἐργασίαι. Ὡρίσθη δι' αὐτὰς τὸ πρῶτον ἡ δαπάνη εἰς τέσσαρας περίπου χιλιάδας δραχμῶν, ὕστερον ηὐξήθη δὲ καὶ μέχρι ἑπτὰ χιλιάδων. Προχωρήσαντος οὕτω τοῦ ἔργου ἐδαπανήθησαν εἰς αὐτὸ μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου 1893 δραχμαὶ 4,716,40.

Ἄγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος μέτρια, δαπανηθεισῶν εἰς αὐτὰς δραχμῶν 4,241,30. Ἐκ τούτων αἰ 1,503,50 ἐδόθησαν διὰ νομίσματα.

Τῶν ἀγορασθέντων πάντων ὡς καὶ τῶν ὀλίγων δωρηθέντων τῇ Ἐταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν θὰ προστεθῇ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης.

Πάντα δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1858 ἀναβιώσεως τῆς Ἐταιρίας κτηθέντα ἀρχαῖα, πλὴν τινῶν κοινοτάτων καὶ ἀσημάντων, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις, τηρουμένους ἐν τῷ Μετσοβίῳ καὶ προσιτοῖς εἰς τὸν βουλούμενον νὰ λάβῃ αὐτῶν γνῶσιν. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν καταγεγραμμένων συμποσῶνται νῦν εἰς 21,361 (1). Ἡ καταγραφή αὕτη γίνεται ἀπὸ

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθίνων 5026, χαλκῶν 1507 (ἐξ ὧν 119 σταθμά), σιδηρῶν 97, μολυβδίνων 3225 (ἐξ ὧν 1412 σύμβολα, 445 σταθμά, 803 μολυβδόβουλλα), ἀργυρῶν 90, χρυσῶν 293, ὀστεινῶν 160, βαλίνων 429, διαφόρων ὕλων 349, πηλίνων ἀγγείων 5938, πηλίνων μορφῶν 2140, πηλίνων λύχνων 1409, πηλίνων μητρῶν 242, πηλίνων σκευῶν

ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ πρὸ τετραετίας ἐπὶ τούτῳ προσληφθέντος Ἰω. Γιαννικάκη διδάκτορος τῆς φιλολογίας.

Ἡ εἰς τὸ Ἐθνικὸν κεντρικὸν Μουσεῖον παράδοσις τῶν ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μετσοβίου ἀποκειμένων ἀρχαίων τῶν Μυκηνῶν, Σπάτα, Μενιδίου, Ναυπλίου, Βαφειοῦ, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος ἐν τῇ περυσινῇ λογοδοσίᾳ ὡς ἀρξαιμένης, λέγομεν σήμερον ὅτι συνετελέσθη τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1893.

Τέλη δὲ Ἰουλίου μᾶς ἦλθεν ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου παιδείας περὶ παραδόσεως πάντων τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑταιρίας εἰς τὸν ἔφορον ἀρχαιοτήτων Β. Ι. Λεονάρδον, ἵνα συμφώνως τῷ ἰγ' ἄρθρῳ τοῦ τῆς Ἑταιρίας ὀργανισμοῦ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν κεντρικὸν Μουσεῖον, οὗ ἡ οἰκοδομὴ συνετελέσθη. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ γίνη ἡ παράδοσις καὶ ἐγράψαμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι καὶ τὰς θήκας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν καὶ ἄλ-

305, πηλίνων πυραμιδοειδῶν 119, πηλίνων ἀρτοειδῶν 28, πηλίνων λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνας καὶ ἄλλων τόπων) συμποσύνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μὲγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Alb. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*. Paris, 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι (Ἑλληνικά, Ῥωμαϊκά, Βυζαντινά, Μεσαιωνικά καὶ Νεώτερα):

Χρυσᾶ.....	4
Ἄργυρᾶ.....	73
Χαλκᾶ (ἐν οἷς καὶ τὰ ἐκ κράματος).....	2660
Τουρκικοὶ παράδες.....	508
Τὸ ὅλον.....	3245

καὶ εἶνε πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ. Ἐτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων ἀγγείων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Marthe, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen*. Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτὰ, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθηναίων Μουσείων *Die Museen Athens*, von Arthur Milchhöfer. Athen, K Wilberg, 1881.

λων μικροτέρων σκευῶν, χρησίμων πρὸς ἔκθεσιν τῶν ἀρχαίων δωρεῖται τῇ Κυβερνήσει ἢ Ἑταιρία. Αἱ θῆκαι αὗται πολυτελεῖς οὐσαι (ἀρμάρια, τράπεζαι καὶ βάρβα) ἐκτείνονται εἰς μῆκος 148 μέτρων, καὶ ἔδαπανήθησαν εἰς αὐτὰς πλέον τῶν 55 χιλ. δραχμῶν. Ἀφοῦ δὲ ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου ἐκανονίσθη καὶ ὁ τρόπος τῆς παραδόσεως, ἤρχισεν τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1893, γενομένης ἀρχῆς ἀπὸ τῶν ἀγγείων, ἐξ ὧν παρεδόθησαν μέχρι σήμερον 6452. Συντάσσονται δέ, ὡς εἰκός, ἐκάστοτε πρωτόκολλα ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος Ἀθ. Σ. Κουμανούδη καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος Β. Ι. Λεονάρδου.

Εἰς τὰ διάφορα κυρίως εἰπεῖν Μουσειακὰ ἔργα ἔδαπανήθησαν δραχ. 3,675,80.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος διὰ δαπάνης δραχ. 3009,80, ἐν αἷς καὶ τὰ δετικά τῶν ἀγορασθέντων βιβλίων. Πίναξ ἐμφαίνων τὰ τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα ἢ κατ' ἀνταλλαγὴν τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἑταιρίας εἰσεληθόντα βιβλία θὰ προστεθῇ, ταύτῃ τῇ ἐκθέσει. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἀκριβῆς ἐν δελτίοις. Ἦδη δὲ καὶ ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἀντιγράφεται κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τῶν ὀνομάτων τῶν συγγραφέων.

Ἐτροποποίησε τὸ Συμβούλιον τὸν τοῦ 1885 κανονισμόν ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἀντὶ τῆς πρῆν τριμελοῦς ἐξελέχθη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐπιμελουμένη τὰ τῆς ἐκδόσεως, ἐκ συμβούλων συγκειμένη τῶν κ.κ. Σ. Φιντικλέους, Π. Καββαδία, Γ. Νικολαΐδου, Δ. Μακκᾶ καὶ Κ. Μυλωνᾶ, τελούντων τὸ ἔργον τῶν ἄνευ χρηματικῆς ἀμοιβῆς, ἐκδότης δὲ τῆς Ἐφημερίδος ἐκ τῶν πέντε ὀνομάσθη ὁ κ. Μυλωνᾶς. Ὁ κανονισμὸς ὁ νέος ἀνεγράφη ὀλόκληρος ἐν τοῖς χειρογράφοις πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως τῆς 30 Ἰουλίου 1893. Ἔτι ἐδέχθη τὸ Συμβούλιον νὰ καταρτισθῇ γραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος ἐν τινι τῶν ἰσογειῶν δωμάτων τῆς Ἀκαδημίας, ὃ καὶ κατηρτίσθη μετὰ θηκῶν, ἐπίπλων καὶ σκευῶν.

Κατὰ τὸν εἰρημένον κανονισμόν ἐξεδόθησαν τὰ τοῦ ἔτους 1893 τέσσαρα τεύχη.

Τῆς Ἐφημερίδος ὑπάρχουσιν ἐν μὲν τῇ ἀποθήκῃ σώματα 1681 τῶν ἐτῶν 1883—1893, παρὰ δὲ τῷ βιβλιοπώλῃ πρὸς πώλησιν 220 (28 τῶν ἐτῶν 1883—1892, καὶ 192 τοῦ ἔτους 1893), ἧτοι ἐν ὄλῳ σώματα ἀπώλητα κατὰ τὴν σημείωσιν τοῦ κ. Μυλωνᾶ, ἥτις ἐμελλε μὲν νὰ διανεμηθῇ ἔντυπος μετὰ τοῦ νῦν ὑπ' ὄψιν σας ἰσολογισμοῦ, ἀλλ' ἕνεκα βραδύτητος, προελθούσης ἐξ ἀσθενείας τοῦ βιβλιοπώλου, δὲν ἐτυπώθη ἐγκαίρως. Θὰ καταχωρισθῇ ὁμως ἐν τοῖς Πρακτικοῖς καὶ νῦν ἐν χειρογράφῳ θὰ ὑποβληθῇ μετὰ τῶν ἄλλων λογαριασμῶν εἰς τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου ἐπληρώοντο ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας καθ' ὅλον μὲν τὸ ἔτος φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίनि, Ῥαμνοῦντι, Ἀμφιαρείῳ τῷ Ὠρωπίῳ, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ, Μυκῆναις, Τύρινθι καὶ Ἀμυκλαίῳ τῆς Λακωνικῆς, ἐν δὲ τῷ ἐνταῦθα Διπύλῳ ἀπὸ τῆς 25 Νοεμβρίου 1893 ἡ Ἑταιρία ἔπαυσε τοῦ νὰ πληρῶνῃ ἀρχαιοφύλακα καὶ ἐγνωστοποίησε τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας. Ἐπιδόματα δὲ μισθοῦ καὶ ὀδοιπορικὰ τὰ συνήθη ἐδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος εἰς δύο ἐφόρους ἀρχαιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως ἐπιστατήσαντας εἰς τὰς τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφάς, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὸν ἐπιτηρητὴν τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφῆς Ἐπ. Κορομάντζον

Ἠγοράσθησαν χρήμασι τῆς Ἑταιρίας ἀγροὶ δύο ὀλιγότιμοι ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Ἐλευσίνος, ὁ εἰς τοῦ Ἀναστ. Παπανικολάου, ὁ ἄλλος τῆς Σωτήρας Στάθῃ, ὡς κριθέντος ἀναγκαίου νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν ἐκεῖ ἀνασκαπτόμενον χῶρον. Τίμημα καὶ ἔξοδα τῶν δύο ὁμοῦ δρ. 119.

Ἐγγράψαμεν δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας δι' ἐν ἄλλο κτῆμα τοῦ ἐν Ἐλευσίनि Ἰω. Σ. Βασίλη, παρακαλοῦντες νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ τὸν περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως νόμον.

Ὡσαύτως διεβιβάσαμεν εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἀναφορὰς δύο τῶν ἐδῶ κατοίκων, τοῦ Σταμ. Ἀθ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ν. Γενήσαρλη, αἰτούντων νὰ ἐξαγορασθῶσι κτήματά των, τοῦ μὲν Σ. Α. Βασιλείου ἀγρὸς 4 στρεμμάτων κατὰ τὴν θέσιν Πινύκα, ἐνθα ἔσκαψεν ὁ καθηγητὴς κ. Δοῦρπελδ, τοῦ δὲ Γενήσαρλη ἐρ-

γαστήριον ἐπὶ τοῦ χώρου τοῦ ἀσκάπτου ἔτι τῆς μεγάλης Ῥωμαϊκῆς οἰκοδομῆς, ἧτοι τῆς παλαιᾶς πυρποληθείσης ἀγορᾶς καὶ συνεστήσαμεν τὰς αἰτήσεις τῶν δύο τούτων πολιτῶν.

Ἐγράψαμεν ἔτι εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἐν μηνὶ Μαίῳ, παρακαλοῦντες νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἐνταῦθα Ὀλυμπεῖου τόπον ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχόντων τριῶν καφεῖων, ἵνα ἐξακολουθήσωμεν καὶ φέρωμεν εἰς τέλος τὴν ἀπὸ ἐτῶν ἐκεῖ ἀρξαμένην καὶ διακοπεῖσαν ἀνασκαφὴν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας δι' ἐγγράφου του τῆς 11 Ἰουνίου 93 ἐγνωστοποίησε τῇ Ἐταιρίᾳ, ὅτι, «ἐπειδὴ τὸ κράτος δὲν δύναται τώρα ἕνεκα τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, νὰ διαθέτῃ τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὰς ἐργασίας τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἰδίων πόρων, δεόν νὰ ληφθῶσιν οὗτοι οἱ πόροι ἐκ τῶν τοῦ ἀρχαιολογ. Λαχείου, οὕτως ὥστε περιορίζουσα ἡ Ἐταιρία κατὰ τι τὰς ἐργασίας τῆς νὰ δύναται νὰ θέτῃ εἰς διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τὸ ἥμισυ τῶν ἐκ τοῦ Λαχείου καθαρῶν ἐσόδων, καὶ τὸ μέτρον τοῦτο θὰ εἶναι προσωρινόν». Διὰ πέντε ψήφων κατὰ τριῶν δὲν ἐδέχθη τὸ Συμβούλιον τὴν ὑπουργικὴν ταύτην πρότασιν καὶ ἐστάλη ἀπάντησις τοιάδε· ὅτι «ἡ Ἐταιρία πάντοτε μὲν ἦλθεν ἐπίκουρος εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ ἀπόδειξις, ὅτι καὶ νῦν ἔτι ἔχει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δρ. 83 χιλ. προκαταβληθείσας ἀπὸ ἐτῶν ἀτόκως, ἐξακολουθεῖ δὲ καταβάλλουσα εἰς μισθοὺς διαφόρων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διοριζομένων φυλάκων τῶν ἐπαρχιακῶν μουσείων καὶ ἀρχαιολογικῶν τινῶν τόπων καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ πρωτευσούσῃ ποσὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐτησίως, καὶ ἠναγκασμένη εἶναι ἕνεκα αὐτῶν τούτων τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τοῦ Κράτους οὐ μόνον Μουσεῖα νὰ κτίζῃ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὡς ἐν Τανάγρα, Ἐλευσίνι καὶ Ἐπιδαύρῳ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίων νὰ ἐξαγοράζῃ αὐτὴ καὶ τόπους τινὰς ἔνθα ἀπὸ ἐτῶν ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαί, αἵτινες ἀνάγκη εἶναι νὰ ἀποπερατωθῶσιν. Πρὸς τούτοις οἱ ἄλλοι πόροι τῆς Ἐταιρίας οἱ ἐκ συνδρομῶν καὶ τόκων οὐσιωδῶς ἡλαττώθησαν ἕνεκα τῆς ἐπικρατησάσης οἰκονομικῆς κρίσεως. Ὅθεν τὸ Συμβούλιον ἀναγκάζεται νὰ μὴ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλως δέ, καὶ ἂν

δεν ὑπῆρχον οἱ ἀνωτέρω λόγοι, πάλιν τὸ Συμβούλιον θεωρεῖ ἑαυτὸ ἀναρμόδιον ν' ἀποφασίσῃ περὶ ἐκχωρήσεως μέρους τῶν πόρων τῆς Ἑταιρίας».

Ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἔπεμψεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑταιρίας (ἐπειδὴ οὕτως ἦτο ἐπιγεγραμμένον) ἕν δέμα ἐνσφράγιστον, σταλὲν ἐξ Αἰγύπτου, ὅπερ ἀφοῦ ἠνοιχθῆ, εἶδομεν ὅτι περιεῖχε νομίσματα τῆς συλλογῆς τοῦ μακαρίτου Ἰω. Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου, καὶ ἦσαν ταῦτα ἕν ἀργυροῦν καὶ τρία χρυσᾶ. Ἐπέμψαμεν δὲ αὐτὰ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 81 τῆς Ἑταιρίας ἐγγράφου μετὰ περιγραφῆς καὶ δηλώσεως τοῦ βάρους τῶν χρυσῶν.

Ἐχει ἔτι τὸ Συμβούλιον νὰ ἀναφέρῃ καὶ περὶ τῶν ἐξῆς: Ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς α' καὶ τῆς ιγ' Μαρτίου 1893 ἐξήτασε τὸ Συμβούλιον τὰς παρατηρήσεις καὶ προτάσεις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν τοῦ ἔτους 1892 λογαριασμῶν καὶ τινὰς μὲν τούτων παρεδέχθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ βληθῶσιν εἰς ἐνέργειαν, ὡς τὸ νὰ συντάσσεται τοῦ λοιποῦ ἀναλυτικώτερον ὁ ἰσολογισμὸς καὶ τινὰ ἄλλα, εἰς τινὰς δὲ παρατηρήσεις ἔκρινεν ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ κάμῃ ἀντιπαρατηρήσεις, καὶ συγχρόνως ἀπεφάσισε τὰ ἐν ταῖς εἰρημέναις δυσὶ συνεδριάσεσι διεξετασθέντα νὰ τυπωθῶσιν ἐν τῷ τεύχει τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1892, ὅπως καὶ ἐγένετο ἤδη ἐν τῷ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δημοσιευθέντι τεύχει σελ. 81—84. Περὶ δύο δὲ τῶν τότε παραδεκτῶν γενομένων, ἧτοι: περὶ κατασκευῆς κτηματολογίου τῆς Ἑταιρίας καὶ περὶ δαπανηθέντος ὀλικῶς ποσοῦ εἰς ἀγορὰν βιβλίων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας, τὸ Συμβούλιον ὕστερον ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 2 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους τούτου διασκεφθὲν ἐκ νέου, ἀπεφάσισε νὰ ρηθῆ ἐν τῇ σημερινῇ λογοδοσίᾳ, ὅτι «ἡ τοῦ κτηματολογίου κατασκευὴ ἀπαιτεῖ χρόνον καὶ ἐγένετο μὲν προκαταρκτικὴ ἐργασία δι' αὐτό, θὰ συνεχισθῆ δὲ ἀπὸ τὸ προσεχὲς Συμβούλιον», ἔτι δέ, ὅτι «ἡ σήμερις τοῦ διὰ βιβλία ποσοῦ τῶν προτέρων ἐτῶν ἀναβάλλεται», ὃ δὴ καὶ λέγομεν σήμερον ἐνώπιόν σας.

Τὸ Συμβούλιον ἔδωκε συνδρομὴν εἰς τὸν Π. Καββαδίαν διὰ 40 σώματα τοῦ Γαλλιστὶ ἐκδοθέντος συγγράμματός του «Fouilles d'Épidaure» δραχμὰς 4677.

᾿Ωσαύτως εἰς τὸν Χρ. Τσουνταν διὰ 50 σώματα τοῦ ᾿Ελλη-
νιστὶ ἐκδοθέντος συγγράμματός του «Μυκηναῖος πολιτισμὸς» δρ.
2000.

᾿Ωσαύτως εἰς τὸν Γερ. Μαυρογιάννην διὰ 30 σώματα τοῦ
περὶ Βυζαντινῆς τέχνης ᾿Ελληνιστὶ ἐκδοθέντος συγγράμματός
του, δραχ. 300.

Τὰ βιβλία ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ὑπολειπόμενα ἔτι ἐν τῇ βιβλιο-
θήκῃ τῆς ᾿Εταιρίας ἀντίτυπα τοῦ περὶ τῶν τῆς Κρήτης νομι-
σμάτων βιβλίου τοῦ Ἰω. Σβορώνου ἔκρινε τὸ Συμβούλιον καλὸν
νὰ τὰ διανεῖμη δωρεὰν εἰς τινὰ τῶν ἐν τῷ βασιλείῳ καὶ ἐκτὸς
αὐτοῦ ᾿Ελληνικὰ καθιδρύματα καὶ σωματεῖα ὡς καὶ τινὰς λο-
γίους ἀρχαιολογούντας καὶ διενεμήθησαν οὕτως ὅπως ἀνεγράφη-
σαν λεπτομερῶς καὶ ὀνομαστὶ ἐν τοῖς τηρουμένοις χειρογράφοις
Πρακτικοῖς τοῦ Συμβουλίου καὶ δὴ ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτοῦ τῆς
16 Σεπτεμβρίου 1893.

Ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν ἀπολυθέντα συγκαλητὴν
τοῦ τῆς ᾿Εταιρίας Μουσείου Ἰω. Χαρωνιάκην ἐφάπαξ ὡς
ἀμοιβὴ διὰ τὴν πολυετῆ ὑπηρεσίαν του τὸ ποσὸν δραχμῶν δια-
κοσίων.

Εἰς δὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου παιδείας διδάκτορα
Δ. Σταυρόπουλον ἐνέκρινε τὸ Συμβούλιον τῇ 13 Ἀπριλίου 1893
νὰ δίδεται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ᾿Εταιρίας χρηματικὴ βοήθεια δραχ-
μῶν 90 κατὰ μῆνα, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ, ἕνεκα τοῦ ἀνεπαρκoῦς
του μισθοῦ, νὰ καταλίπη τὰς ἀρχαιολογικὰς του μελέτας· καὶ
δίδεται ἔκτοτε.

Παραλείποντες νῦν ὅσα συνήθως ἐπαναλαμβάνει τὸ Συμβού-
λιον ἐν τέλει τῶν λογοδοσιῶν του, εὐχὰς καὶ ἐκείσας πρὸς τὴν
Κυβέρνησιν, ὅποιαί πέρυσιν ἐξηνέχθησαν πολλαί, ἀναφέρομεν
μετὰ δυσφορίας ἰδίως τὸ ὅτι εἰς τὰς δύο αὐτοῦ ἐγγράφους δια-
μαρτυρίας κατὰ τῆς ἐν μηνὶ Μαίῳ τοῦ 1892 κακῶς ἀνοιχθείσης
ὁδοῦ διὰ ἐπιχώσεως ἀνεσκαμμένου ὑπὸ τῆς ᾿Εταιρίας χώρου ἐν
τῷ καλουμένῳ ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων τετραγώνῳ τοῦ ᾿Αδριανοῦ
οὐδεμίᾳ ἐδόθη προσοχή, καὶ ἡ τῶν τόπων ἐκείνων κατάστασις
διατελεῖ μένουσα, ὅπως τότε, ἐλεεινὴ. Τόσον. Νομίζομεν, ὅτι
εἴπομεν τὰ κυριώτερα τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμ-

βουλίου, ἐξ ὧν ἡ ὀλομέλεια τῶν ἐταίρων καὶ σήμερον ἀκούσασα τὰ ρηθέντα καὶ μεθ' ἡμέρας δεκαπέντε πάλιν τὴν ὑποβληθησομένην αὐτῇ ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, θὰ δυνηθῆ νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ πῶς διεχειρίσθῃ τὰ τῆς Ἑταιρίας τὸ τοῦδιανυθέντος ἔτους Συμβούλιον.

Ἀναγνωσθείσας τῆς λογοδοσίας ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ὑποβληθέντων τῶν ἰσολογισμῶν ὑπὸ τοῦ ταμίου, οἱ ἐταῖροι προέβησαν εἰς ἐκλογὴν τῆς τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐξελέγησαν δὲ οἱ Π. Παπαναστασίου, Ι. Μαρκόπουλος καὶ Γ. Κεφάλας.

Ἡ συνεδρίασις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.